

Uchwała Nr XXXVII/213/2017
Rady Gminy Kraszewice
z dnia 28 grudnia 2017

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Kraszewice na rok 2018

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1875 z późn. zm.) z zw. z art. 10 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 783 z późn. zm.) Rada Gminy Kraszewice uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Kraszewice na rok 2018 w brzmieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kraszewice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Kraszewice na lata 2018-2020

WSTĘP

Narkomania jest zjawiskiem ogólnoswiatowym. Powstaje na podłożu przeobrażeń zachodzących we współczesnym cywilizowanym świecie i staje się poważnym problemem społecznym. Niesie za sobą poważne ryzyko dla zdrowia publicznego, szczególnie w kontekście chorób zakaźnych tj. HIV, zakażenie wirusem żółtaczki typu B i C, infekcje przenoszone drogą płciową. Narkomania wiąże się też z innymi problemami społecznymi takimi jak: ubóstwo, bezrobocie, prostytutka, bezdomność oraz inne uzależnienia, wywołuje negatywne następstwa kryminalne

Z analizy danych statystycznych Komendy Głównej Policji wynika, że zjawisko narkomanii jest nadal jednym z poważniejszych negatywnych zjawisk społecznych. Szczególnie narażone na nie są dzieci i młodzież, głównie z powodu lekceważenia problemu i panująca moda na zażywanie substancji psychoaktywnych. Dealerzy narkotyków działają wszędzie tam, gdzie gromadzi się młodzież (np. dyskoteki, kluby, szkoły). Młodzi ludzie mają dość beztroski stosunek do problemu używania narkotyków i zjawiska narkomanii. Nadal jest moda na zażywanie substancji uzależniających, traktowanych jako element zabawy, relaksu, rozrywki, pomocy w nauce, wspomaganie przeżyć i doznań. Rozpoznanie zjawiska narkomanii jest coraz trudniejsze również z uwagi na „nowocześniejsze” formy przeprowadzania transakcji handlowych.

Państwa europejskie podejmują szereg działań mających na celu zmniejszenie problemów wynikających z używania środków uzależniających. Zrozumiałe jest, że znaczenie w/w problemów w Europie jest różnorodne tak ze względu na uwarunkowania geograficzne jak i kulturowe itp. Podstawą prawną w Polsce do działań w tym zakresie jest *Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii*. Ustawa precyzuje zadania związane z przeciwdziałaniem narkomanii, które należą do zadań własnych gmin i mają być realizowane z uwzględnieniem potrzeb lokalnych. W tym obszarze ustawa łączy się z zapisami ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Weszła już w życie znowelizowana ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii, którą 10.V.2011r. podpisał prezydent B. Komorowski. Od tej pory walka z środkami odurzającymi będzie skuteczniejsza.

Prokuratorzy będą bardziej zaangażowani w walkę z dilerami narkotyków. Będą mogli nakładać na nich także większe kary niż dotychczas. Nowe prawo obejmuje także sprzedawców tzw. "dopalaczy", zakazując im reklamy tych substancji odurzających.

Po pierwsze posiadanie narkotyków w znaczących ilościach będzie podlegało karze pozbawienia wolności do 10 lat. Dotychczas maksymalny wymiar kary za to przewinienie wynosił 8 lat w więzieniu.

Po drugie dilerzy, którym zostanie udowodniona sprzedaż narkotyków będą zagrożeni karą więzienia w wymiarze 12, a nie jak dotychczas 10 lat.

Mimo tych obostrzeń **przepisy antynarkotykowe otrzymały sporą dozę liberalizacji**. Kiedy zaczną funkcjonować posiadanie małych ilości narkotyków na własny użytek, będzie kwalifikowane jako czyn o małej szkodliwości społecznej, a w związku z tym prokurator będzie miał prawo do zrezygnowania z jego ścigania. nie oznacza to oczywiście, że jakiegokolwiek posiadanie środków odurzających będzie zgodne z prawem. Decyzją prokuratury postępowanie w takich przypadkach może być nawet umorzone, jeśli zatrzymany, któremu grozi nie więcej niż 5 lat więzienia, dobrowolnie przyzna się do winy i podda się leczeniu.

Niewyjaśnioną kwestią w ustawie jest jednak pojęcie "nieznaczące ilości". Prawo nie mówi precyzyjnie, ile gramów narkotyku nie będzie podlegało karze. A to stwarza pole do nadużyć.

Aktem prawnym, na podstawie, którego prowadzi się realizację działań na szczeblu lokalnym jest Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii. **Program jest uchwalany co trzy lata przez Radę Gminy**. Uchwała zabezpiecza też środki finansowe na realizację programu, które pochodzą z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Istotą działań profilaktycznych jest przeciwdziałanie zagrożeniom, których wystąpienie lub spotęgowanie w przyszłości wydaje się wysoce prawdopodobne. Powszechnie uważa się, że skuteczna profilaktyka jest optymalnym sposobem hamowania rozwoju lub ograniczania skali zjawisk uznanych za niekorzystne i dolegliwe społecznie. Z tego względu jest znacznie bardziej opłacalna niż kosztowne działania naprawcze.

Ostatnie rekomendacje Światowej Organizacji Zdrowia promują działania zmierzające do upowszechniania zdrowego stylu życia, a jednym z elementów zdrowego stylu życia jest powstrzymanie się od używania substancji psychoaktywnych, w tym narkotyków. Osiągnięcie takiego celu ogólnego jest możliwe jedynie poprzez ścisłą interdyscyplinarną współpracę i ścisłą koordynację działań wielu instytucji. Zakłada się, że im większy jest popyt na zdrowe style życia, tym mniejszy na używanie substancji psychoaktywnych. Warto dodać, że efektywne działania profilaktyczne zmierzające do ograniczania używania środków odurzających mogą promieniować korzystnie na szersze aspekty życia społecznego zapobiegając przestępczości, chronić zdrowie, zapobiegając problemom szkolnym i rodzinnym.

W przedstawionym materiale wykorzystano:

- Ustawę o Przeciwdziałaniu Narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.
- Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2011 –2016
- Ustawę o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi
- Ustawę o pomocy społecznej
- Ustawę o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie
- Rozporządzenie MENiS. z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem (Dz. U. Nr 26, poz. 226)

- Rekomendacje do realizowania i finansowania gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych w 2017 roku.
- Procedury postępowania nauczycieli w sytuacjach zagrożenia dzieci i młodzieży demoralizacją.
- Informacje: Gminnego Ośrodka Pomoc Społecznej, Wydziału Prewencji Komendy Powiatowej Policji w Ostrzeszowie,

Przedstawione informacje wskazują, że problem używania środków psychoaktywnych ma charakter ogólnokrajowy i obejmuje małe i duże gminy. Problem ten nie ominął również Naszej Gminy, jednak w porównaniu z problemami wynikającymi z używania i nadużywania alkoholu jest znacznie mniejszy.

Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii samorządy gminne w Polsce mają obowiązek kreować politykę w zakresie przeciwdziałania narkomanii.

PARTNERZY SAMORZĄDU GMINY W REALIZACJI PROGRAMU:

- ✓ Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- ✓ Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej,
- ✓ Podstawowa Opieka Zdrowotna,
- ✓ Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie,
- ✓ Policja,
- ✓ Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie,
- ✓ Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna,
- ✓ Szkoły,
- ✓ Kościół,
- ✓ Organizacje pozarządowe
- ✓ Osoby fizyczne zainteresowane w/w działalnością.

GLÓWNE CELE PROGRAMU:

1. Ograniczanie tempa wzrostu rozpowszechniania i używania środków psychotropowych.
2. Przeciwdziałanie próbom pierwszych eksperymentów ze środkami psychotropowymi.
3. Wspieranie leczenia, rehabilitacji i reintegracji osób uzależnionych i współuzależnionych.
4. Działalność informacyjna i edukacyjna.
5. Inspirowanie różnorodnych form działań profilaktycznych, adresowanych do dzieci i młodzieży.
6. Wyposażenie dzieci i młodzieży w wiedzę na temat przyczyn powstawania zagrożeń uzależnieniem i podatności na uzależnienia z perspektywy uwarunkowań medycznych, psychologicznych i środowiskowych.
7. Prowadzenie działalności interwencyjnej w środowiskach i miejscach dystrybucji i używania narkotyków.

PROFILAKTYKA

CELE I ZADANIA:

I. Zwiększenie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobiegania temu zjawisku

ZADANIA

- przeprowadzenie ankiet wśród uczniów, rodziców i nauczycieli w celu zdiagnozowania problemu,
- zakup i upowszechnianie materiałów informacyjno-edukacyjnych z zakresu promocji zdrowia i profilaktyki narkomanii,
- zorganizowanie systemu wymiany informacji pomiędzy instytucjami odpowiedzialnymi za działania profilaktyczne,
- współpraca z przedstawicielami szkół i innych instytucji w zakresie prowadzenia skutecznej profilaktyki informacyjnej w dziedzinie problemów narkotykowych,
- zakup literatury, pomocy dydaktycznych na potrzeby Biblioteki Gminnej i bibliotek szkolnych.

II. Zwiększenie zaangażowania społeczności lokalnych w działania profilaktyczne

ZADANIA

- przygotowanie nauczycieli, policjantów do prowadzenia działań profilaktycznych,
- wspieranie lokalnych inicjatyw działań profilaktycznych (na terenie szkół podstawowych i gimnazjum) kierowanych do dzieci młodzieży, ich rodziców i wychowawców,
- zakup i upowszechnianie materiałów informacyjno-edukacyjnych dla animatorów działań profilaktycznych w społeczności lokalnej,
- wspieranie pozaszkolnych programów profilaktycznych adresowanych do dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniami i ich rodziców,
- wspieranie imprez profilaktycznych (dofinansowanie spektakli teatralnych, prelekcji, pogadanek, itp. z zakresu profilaktyki narkotykowej),
- przeszkolenie rad pedagogicznych w zakresie skutecznej interwencji wobec uczniów sięgających po narkotyki i inne substancje odurzające,
- organizowanie badań i sondaży, pozwalających diagnozować aktualny stan problemów narkotykowych,
- prowadzenie lokalnych kampanii edukacyjnych związanych z profilaktyką i promowaniem zdrowego stylu życia, organizowanie festynów, happeningów, imprez profilaktycznych, konkursów, itp.

III. Zwiększenie liczby osób pracujących na rzecz profesjonalnej profilaktyki.

ZADANIA

- wsparcie merytoryczne i finansowe dla osób zajmujących się profilaktyką,
- organizowanie szkoleń i podnoszenie kwalifikacji osób realizujących zadania profilaktyczne (nauczycieli, pracowników socjalnych, pracowników podstawowej opieki zdrowotnej oraz osób zainteresowanych działalnością profilaktyczną).

IV. Zintegrowanie działań profilaktycznych (młodzież, rodzice, wychowawcy).

ZADANIA

- skierowanie działań profilaktycznych równoległe do wszystkich zainteresowanych tzn. do młodzieży, rodziców, nauczycieli i wychowawców poprzez wsparcie finansowe i merytoryczne programów profilaktycznych.

V. Ograniczanie tempa wzrostu rozpowszechniania i używania środków psychotropowych.

ZADANIA

- pomoc w realizacji zadań profilaktycznych poprzez zakup materiałów profilaktycznych,
- dofinansowanie realizacji programów profilaktycznych.

VI. Leczenie, rehabilitacja i ograniczenie szkód zdrowotnych.

ZADANIA

- upowszechnianie wiedzy na temat leczenia, rehabilitacji i ograniczenia szkód zdrowotnych poprzez zakup materiałów informacyjno-edukacyjnych, publikacji, książek,
- kształtowanie podstaw tolerancji i akceptacji wobec osób zarażonych HIV i AIDS oraz pomoc w upowszechnianiu wiedzy o tych chorobach wśród społeczeństwa.
- pomoc dla rodziców dzieci zażywających narkotyki poprzez:
- informowanie o formach pomocy,
- uświadamianie zagrożeń wynikających z narkomanii.

VII. Badania w ramach realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii

ZADANIA

- analiza badań ankietowych przeprowadzonych wśród uczniów, rodziców, nauczycieli w celu zdiagnozowania skali problemów,

- ocena rozmiarów zjawiska narkomanii oraz związanych z tym problemów istniejących i nowych zagrożeń.

MONITOROWANIE PROGRAMU

Monitorowanie programu prowadzić będzie Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych poprzez:

- Sprawozdanie roczne jednostek współpracujących i GKRPA
- Przeprowadzenie ankiet wśród młodzieży i wywiadów wśród dorosłych – raz do roku,
- Zbieranie danych statystycznych,
- Analiza zebranych danych, opracowanie wniosków i priorytetów do dalszej pracy.